„Věru, že Bůh nepřijme žádný čin, leda by byl vykonaný pouze pro Něj a v touze po Jeho tváři.”

Abú ‘Umáma al-Báhilí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: „Nějaký muž přišel k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) a řekl: „Co si myslíš o muži, který bojuje, aby získal odměnu u Boha a slávu, čeho se mu dostane?" A Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Ničeho se mu nedostane.” A tento muž to třikrát zopakoval a Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu říkal: „Ničeho se mu nedostane.” A pak řekl: „Věru, že Bůh nepřijme žádný čin, leda by byl vykonaný pouze pro Něj a v touze po Jeho tváři.”"

[Správný(Sahíh)] [رواه النسائي]

Jeden muž přišel k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), aby se ho zeptal na muže, který vyjel bojovat do džihádu kvůli odměně od Boha a zároveň proto, aby ho lidé chválili a získal slávu, zda se mu dostane odměny od Boha? A Posel Boží mu odpověděl, že se mu nedostane žádné odměny, protože ke svému záměru pro Boha přidružil jiný. A muž se ještě třikrát zeptal na stejnou otázku a Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu dával stejnou odpověď, že se mu nedostane žádné odměny, a pak mu řekl pravidlo přijetí činů u Boha: že Bůh nepřijme žádný skutek, leda by byl vykonán pouze pro Boha, aniž by k Němu byl přidružován kdokoliv jiný, a aby byl vykonán pouze v touze po Jeho tváři.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/65107